

1. А Ісус, повний Духа Святого, вернувся з-над Йордану, і Дух на пустиню Його попровадив.
2. Сорок день там диявол Його спокушав, і за тих днів Він нічого не їв, а коли закінчились вони, то вкінці зголоднів.
3. І диявол до Нього сказав: Якщо Ти Син Божий, скажи цьому каменеві, щоб хлібом він став!
4. А Ісус відповів йому: Написано: Не хлібом самим буде жити людина, але кожним Словом Божим!
5. І він вивів Його на гору високу, і за хвилину часу показав Йому всі царства на світі.
6. І диявол сказав Йому: Я дам Тобі всю оцю владу та їхню славу, бо мені це передане, і я даю, кому хочу, її.
7. Тож коли Ти поклонишся передо мною, то все буде Твоє!
8. І промовив Ісус йому в відповідь: Написано: Господеві Богові своєму вклоняйся, і служи Одному Йому!
9. І повів Його в Єрусалим, і на наріжнику храму поставив, та й каже Йому: Як Ти Син Божий, кинься звідси додолю!
10. Бо написано: Він накаже про Тебе Своїм Анголом, щоб Тебе берегли!

11. і: Вони на руках понесуть Тебе, щоб коли не спіткнув Ти об камінь Своєї ноги!
12. А Ісус відказав йому в відповідь: Сказано: Не спокушай Господа Бога свого!
13. І диявол, скінчивши все цеє спокушування, відійшов від Нього до часу.
14. А Ісус у силі Духа вернувся до Галілеї, і чутка про Нього рознеслась по всій тій країні.
15. І Він їх навчав по їхніх синагогах, і всі Його славили.
16. І прибув Він до Назарету, де був вихований. І звичаєм Своім Він прийшов дня суботнього до синагоги, і встав, щоб читати.
17. І подали Йому книгу пророка Ісаї. Розгорнувши ж Він книгу, знайшов місце, де було так написано:
18. На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених,
19. щоб проповідувати рік Господнього змилування.
20. І, книгу згорнувши, віддав службі й сів. А очі всіх у синагозі звернулись на Нього.
21. І почав Він до них говорити: Сьогодні збулося Писання, яке ви почули!

22. І всі Йому стверджували й дивувались словам благодаті, що линули з уст Його. І казали вони: Чи ж то Він не син Йосипів?

23. Він же промовив до них: Ви Мені конче скажете приказку: Лікарю, уздоров самого себе! Учини те й тут, у вітчизні Своїй, що сталося чули ми у Капернаумі.

24. І сказав Він: Поправді кажу вам: Жаден пророк не буває приемний у вітчизні своїй.

25. Та правдиво кажу вам: Багато вдовиць перебувало за днів Іллі серед Ізраїля, коли на три роки й шість місяців небо було зачинилося, так що голод великий настав був по всій тій землі,

26. а Ілля не до жадної з них не був посланий, тільки в Сарепту Сидонську до овдової жінки.

27. І багато було прокажених за Єлисея пророка в Ізраїлі, але жаден із них не очистився, крім Неємана сиріянина.

28. І всі в синагозі, почувши оце, переповнились гнівом.

29. І, вставши, вони Його вигнали за місто, і повели аж до краю гори, на якій їхнє місто було побудоване, щоб скинути додолу Його...

30. Але Він перейшов серед них, і віддалився.

31. І прийшов Він у Капернаум, галілейське місто, і там їх навчав по суботах.

32. І дивувались науці Його, бо слово Його було владне.

33. І був чоловік у синагозі, що мав духа нечистого демона, і він закричав гучним голосом:

34. Ах, що нам до Тебе, Ісусе Назарянине? Ти прийшов погубити нас. Я знаю Тебе, хто Ти, Божий Святий...

35. А Ісус заборонив йому, кажучи: Замовчи, і вийди з нього! І, кинувши демон того насередину, вийшов із нього, нічого йому не пошкодивши.

36. І всіх жах обгорнув, і питали вони один одного, кажучи: Що то за наука, що духам нечистим наказує з владою й силою, і виходять вони?...

37. І неслася чутка про Нього по всіх місцях краю.

38. А як вийшов Він із синагоги, увійшов у дім Симона. Теща ж Симонова в великій гарячці лежала. І просили за неї Його.

39. І, ставши над нею, Він заборонив тій гарячці, і вона полишила її. І, зараз уставши, теща їм прислужувала.

40. Коли ж сонце заходило, то всі, хто мав яких хворих на різні недуги, до Нього приводили їх. Він же клав Свої руки на кожного з них, та їх уздоровляв.

41. Із багатьох же виходили й демони, кричачи та говорячи: Ти Син Божий! Та Він їм забороняв, і не давав говорити, що знали вони, що Христос Він.

42. Коли ж настав день, Він вийшов, і подавсь до самотнього місця. А люди шукали Його. І прийшовши до Нього, Його затримували, щоб від них не відходив.

43. Він же промовив до них: І іншим містам Я повинен звіщати Добру Новину про Боже Царство, бо на те Мене послано.

44. І Він проповідував по синагогах Галілеї.